

בע"א (באר שבע) 24811-02-25 - אבו שלחה קמילה עביר נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 24811-02-25 - אבו שלחה קמילה עביר נ' עיריית באר שבע ע"שלוס באר-שבע
בע"א (באר-שבע) 24811-02-25
אבו שלחה קמילה עביר

נגד

עיריית באר שבע ע"י

ב"כ עו"ד הדר דמרי

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע
[22.04.2025]

כבוד השופטת אורית קרץ

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט על הודעת קנס שנמסרה למבקשת ביום 31.03.22 בגין עבירה של אי מניעת
עישון במקומות ציבוריים בניגוד להוראת סעיף 2א(א) לחוק למניעת עישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון
התשמ"ג - 1983 (להלן: חוק למניעת עישון).

לטענת המבקשת בבקשה, המקום בו נעברה העבירה אינו בבעלותה, היא הסבירה לפקח שהיא לקוחה בלבד
והודעת הקנס נמסרה לה בשוגג.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

מתגובת המשיבה עולה כי הודעת הקנס נמסרה לידי המבקשת במועד רישומה.

ביום 13.06.22 המבקשת פנתה בבקשה להישפט על הודעת הקנס מבלי לצרף עותק מתעודת זהות כמתחייב
בתקנות, לפיכך נשלחה לה ביום 23.6.22 החלטה המורה לה להשלים את המסמכים החסרים בתוך 7 ימים.

המבקשת לא המציאה המסמכים החסרים, היא לא בדקה את מצב הטיפול בבקשה שהגישה ולמעשה זנחה את
בקשתה.

החלטה המורה על המצאת מסמכים נשלחה לכתובת סנהדרין 81, באר שבע. אישור המסירה של ההחלטה חזר בציון
"מען בלתי מספיק". מהודעת המשיבה שהוגשה ביום 08.04.25 עולה כי ההחלטה נשלחה לכתובת שמסרה

המבקשת בבקשה להישפט.

בחלוף המועד להגשת בקשה להישפט, המשיבה החלה בהליכי גבייה - היא שלחה למבקשת במהלך שנת 2022

בדואר רגיל שתי התראות לתשלום הודעת קנס, התראה נוספת נשלחה ביום 10.04.24 והתראה רביעית נשלחה ביום
09.06.24 בדואר רשום לכתובת הרשומה במשרד הפנים, אישור המסירה חזר בציון "נמסר לנמען הרשום".

משהקנס לא שולם חרף ההתראות שנשלחו, הוטל עיקול על חשבון הבנק של המבקשת ואף נשלח גובה מס לכתובת
הרשומה במשרד הפנים לביצוע עיקול ותפיסת מטלטלין.

לטענת המשיבה, המבקשת לא פנתה במועד הקבוע בחוק בבקשה להישפט ודין הבקשה להארכת מועד להישפט
להידחות.

לגופה של הודעת קנס נטען כי המבקשת הזדהתה כמחזיקת המקום וכאשר הסבירו לה את מהות העבירה, היא לא
הכחישה ואמרה: "אני יודעת תרשמו קנס".

לתגובה צורף דו"ח פיקוח מיום 31.03.22.

דיון והכרעה

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות העומדות לנקנס להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס.

המבקשת פנתה למשיבה בבקשה להישפט בתוך המועד הקבוע בחוק, אך על פי החלטת המשיבה לא צירפה את כל המסמכים הנחוצים, לפיכך ביום 23.6.22 נשלחה לה החלטה המורה על הגשת מסמכים. ניסיונות שנעשו לשוחח עם המבקשת טלפונית במספר הטלפון שצוין בבקשה, לא צלחו.

מכיוון שהמבקשת לא שלחה המסמכים הנחוצים, המשיבה בצדק ראתה את המבקשת כמי שזנחה את בקשתה והחלה בהליכי אכיפה.

המבקשת פונה בבקשה להישפט, על אף שזנחה את הבקשה שהגישה להישפט ועל אף שלא פנתה בבקשה נוספת במועד הקבוע בחוק, למעשה המבקשת פונה בבקשה להארכת מועד להישפט.

על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229 (ה) לחוק).

כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793). לאחר שקראתי את בקשת המבקשת ואת תגובות המשיבה ועיינתי במסמכים שהוגשו לרבות דו"ח פיקוח, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

המבקשת לא הסבירה מדוע לא עקבה אחר קבלת החלטה בבקשה שהגישה להישפט, היא לא הסבירה מדוע לא הייתה זמינה בכתובת ובמספר טלפון שציננה בבקשה להישפט, לא הסבירה מדוע היא לא פנתה בבקשה חדשה להישפט, לאחר שהבקשה שהגישה נסגרה מחוסר מעש, אף לאחר שהמשיבה החלה בהליכי גבייה, ולמעשה היא לא נימקה את הסיבה לשיהוי בהגשת הבקשה.

בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי התקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקשת ומנעו ממנה להגישו במועד.

כמו כן, לא הוכח שיגרם עיוות דין אם לא תתקבל הבקשה.

המבקשת הכחישה עבודה בעסק בו בוצעה העבירה וטענה שהגיעה למקום כלקוחה. הטענה לא נטענה בזמן רישום הודעת הקנס ולא עולה בקנה אחד עם דברים שמסרה המבקשת לפקח ונרשמו במזכר הפקח. מעיון במזכר עולה כי המבקשת הזדהתה כמחזיקה של בית העסק, היא מסרה את תעודת הזהות שלה, הבינה את מהות העבירה והבינה כי נרשמת לחובתה הודעת קנס.

יתירה מכך, אם אכן המבקשת כטענתה אינה הגורם הרלבנטי להודעת הקנס, היא רשאית להגיש תביעה אזרחית נגד הגורם הרלבנטי, בעל העסק.

בנסיבות אלה, משמדובר באיחור משמעותי לא מוסבר ומשלא מצאתי כי יגרם למבקשת עיוות דין אם תידחה הבקשה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להישפט והבקשה נדחת. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לצדדים ולסגור את התיק. ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.